

Temps Ordinari - Vuitè diumenge

Per Administrador el dg., 27/02/2011 - 09:00

[Is 49,14-15](#)

[1 Co 4,1-5](#)

[Mt 6,24-34](#)

Busqueu per damunt de tot el REGNE de Déu i la seva JUSTÍCIA, i tot això us ho donarà amb escreix. No us NEGUITEGEU, doncs, per L'ENDEMÀ. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps (Mt 6,33-34). Segurament aquest termes de l'últim quart del Sermó de la Muntanya compendien l'essència del seu contingut i quasi conformen la 1ª evident **INCLUSIÓ amb les Benaurances** del començament: conceptes de **REGNE** i de **nova JUSTÍCIA**, amb **consequència pacificadora** i engrescant, **com alliberament del NEGUIT** que ennuvola la nostra ruta quotidiana. Prepara, igualment, la cloenda de l'exhortació a construir una existència creient: *Per això, tothom qui escolta aquestes paraules meves i les compleix és com un home prudent que ha construït la seva casa sobre la ROCA* (7,24). L'efecte del seu discurs (Mt 5-7) en els oients, tanca tot l'ensenyament i amplifica el de la 1ª jornada de Jesús a Cafarnaum: (Mc 1,22.27) i a les dues Sinagogues de Natzaret i Cafarnaum (Lluc: 4,22.31). **Mt 7,28** mostra l'impacte: **Quan hagué Jesús acabat aquests ensenyaments, la gent va quedar admirada de la seva doctrina, perquè els ensenyava amb autoritat i no com ho feien els mestres de la Llei.**•1. **SIGNIFICAT de REGNE i de JUSTÍCIA** integrats en l'estructura de les **BENAUANCES** Aquesta vertebració és intrínseca en la meua perspectiva; convido a repassar-la. Fa una pila d'anys la vaig comentar en una altra **pàg.web**, a propòsit del 4rt diumenge A.A) Després de remarcar la **preparació a l'AT**, d'una nova pietat no legalista, el profeta **Sofonies qualifica com a RESTE d'Israel els seus adeptes**: el fracàs polític i religiós del Regne del Nord (Samaria) en mans d'Assíria -amb la conseqüent *dispersió* de llur *elite*- va fer que un grupet de creients piadosos que hi restaren, cobressin consciència d'haver esdevingut autènticament **pobres**: uns que ja no tenen d'altre aixopluc que el mateix YHWH a qui havien abandonat. Només ell els hi restava: el sofriment els havia des-instal·lat tot **alliberant-los**, i els duia a la veritat de **Poble-creació i client de YHWH, que RESPONEN a llur condició d'escollits, ESCOLLINT-LO**. És el que reflecteix **Sofonies** (2.3.13): *Busqueu el Senyor tots els humils (anawim) del país - Busqueu la humilitat-pobresa Deixaré en el teu país un poble humil/pobre*. S'ha produït una **TRANSPOSICIÓ ESPIRITUAL**. El **concepte** creix i es desenvolupa en l'Israel més qualitatiu = la **RESTA = YHWH ha consolat el seu poble i dels seus pobres se n'ha apiadat,**(**Is 49,12**). Maria i el vell Simeó pertanyen a aquest grup.**B) JESÚS** -en situació particularment vibrant de l'Evangeli (**Mt 11,29**) **s'autodefineix** com a ANAW respecte del seu Pare i dels germans = **pobre, senzill, amable, client d'ells i del tot vulnerable; orientat a entregar-los la vida: TAPEINÓS TE KARDIA = 1ª i 2ª o 3ª Benaurances**. Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats ; jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, **feu-vos DEIXEBLES meus**, que sóc ANAW-benèvol - humil de cor. Recordeu, també, **2 Co 10,1 : Jo, Pau, us demano per la pobresa, humilitat i dolcesa de Crist...**Quan el **Baptisme (Lc 3,21)**, Jesús es posà amb **els pobres i humils**, identificat amb la **RESTA d'Israel.C) BENAUANCES (5,1-12)**: remarcar la solemnitat i el seu marc = **muntanya** (Moisés-nova Llei); **s'assegué (mestre) i se l'acosten els deixebles**. Recordar **Feu-vos deixebles meus, que jo sóc...; Heus aquí l'HOMI!** - **Heus aquí el vostre REI!** = **paradigma - Invitació i opció + una PROMESA.1ª. Feliços - en marxa- els qui HAN ESCOLLIT esdevenir clients de YHWH, humils de cor; mai idòlatras ni autosuficients, vulnerables al Pare i als germans. - NOMÉS en AQUESTS Déu pot exercir la REIALESA i desplegar el seu poder: Fareu signes i prodigis en el nom de JC-el Senyor.2ª (3ª)**. Per fer més complet el paral·lelisme amb Jesús **benèvol, amable de cor: Feliços els cordials i accessibles, perquè d'ells és la terra: seran els fills, disposant de tots els bens, fins i tot els repartiran.3ª (2ª)**. La **compunció (penzos); l'afflicció i les llàgrimes**, autèntiquen la qualitat **d'escollir la humilitat de Déu en Crist**, pel **contrast** amb la nostra incoherència i el sofriment de tants germans (**dues vulnerabilitats**) : **Feliços els qui ploren**. Aquests rebran abundància de **consol.4ª** Vet aquí la **JUSTÍCIA (la nova saviesa de Déu** (aquestes **humilitat, pobresa i els plors**): **D'ELLA en té fam i set -seran saciats-**. I N C L U S I Ó entre 4ª i 8ª Benaurances, contrastades = i, alhora,8ª **PERSEGUITS (i incompresos) PER causa d'aquesta mateixa JUSTÍCIA -paradoxa del REGNE** ensems **saciats i perseguits..** També I N C L U S I Ó entre 1ª i 8ª Benaurances = en totes dues **promet el REGNE**. Aquesta Benaurança té una **GLOSA**, i promet la **JOIA - ALEGREU-VOS-EN = dolorosa-joia!**Les 5ª - 6ª - 7ª Benaurances especifiquen la **t a s c a** d'aquests altres **Crist-Feliços, en marxa els qui presten ajuda - COMPASSIUS, matricials-** Imiten la **hesed divina - Déu se'n COMPADIRÀ.-Feliços els NETS DE COR, els transparents.. - viuran sempre EN LA PRESENCIA del Senyor.** -**Feliços els PACIFICADORS: Déu els anomenarà FILLS SEUS.** D) Heus aquí el que el Senyor ens ensenya com a **CAMÍ ESENCIAL de la NOVA LLEI en JC**, i que ens assimila al seu destí **d'Home-Déu. PER TANT: NO US NEGUITEGEU PER LA VOSTRA VIDA, NO TINGUEU POR..-Vosaltres busqueu primer EL REGNE de Déu i LA SEVA JUSTÍCIA = aquestes Benaurances** (un altre cop les **INCLUSIONS entre REGNE i JUSTÍCIA**), **i tot això us ho donarà de més a més**. Viure com a **CLIENTS del Senyor** en el recurs a Ell i en la intimitat de la pregària, presentant-li els nostres atzucats i pors -i sempre a nivell d'**experiència cristiana-** ens permet descobrir com el Senyor **OBRA** en les nostres vides **una nova creació a la carta -expertus potest credere-** diu un vell i tendre himne llatí de l'Edat Mitjana.. Res de tot això mai **no és màgic -és**, tanmateix, **real-**. M'ha impactat el recurs als **Salms o al llibre de la Consolació del 2on Isaïes** en els textos, llegits en aquesta Eucaristia: Selecciono el verset que serveix d'**Introït**, com a pòrtic, el **Salm 17: El Senyor ha vingut a sostenir-me, m'ha alliberat, perquè m'estimava**. Sens dubte el marcatge més intens és del **Salm 61 : Només en Déu reposa la meua ànima, d'ell en ve la salvació**. Remarco la insistència en els **NOMÉS ell és la ROCA o el CASTELL on em trobo segur...**, **ROCA inexpugnable - el meu REFUGI**. Vosaltres, **poble reunit, CONFIEU en ell, esplaieu davant d'ell el vostre cor**. Sense que pertanyi a aquest diumenge, resulta difícilment superable el **Salm 31: En tu, Senyor m'emparo**. Senzillament, hom **tremola** davant el seu llenguatge: Tasteu-lo un cop més: ens fa redescobrir l'**aclamació** prèvia a

l'Evangelí d'enguany: **La paraula de Déu és viva i activa, i esclareix les intencions i els pensaments del cor** (Hebreus 4,12) Fer esment del **Salm 31**, amb expressions com: **Ets per a mi PENYAL i PLAÇA FORTA, GUIA'M, ENCAMINA'M per amor del teu nom - Confio el meu alè a les teves mans; tens a les mans el meu destí; Fes veure al teu servent LA CLAROR DE LA TEVA MIRADA...**eixampla la perspectiva en la mateixa línia de la definició del terme YHWH = **SÓC i, també, SERÉ (m'aniràs coneixent)**. És encara recent la beatificació de **J.H Newman**. Fa molts anys vaig fer sol una visita a la seva oval Biblioteca i lloc de treball, a Birmingham; en ella, vaig recitar i pregar el seu **THE PILLAR ON THE CLOUD**, que es canta tant a les esglésies anglicanes com a les catòliques: **Lead, kindly Light amid the encircling gloom. Lead Thou me on!**. I que jo bé conecia i en feia ús. Amb la coneguda pregària del també Beat Charles de Foucauld, les trobo com les més inspirades aproximacions al Parnostre que conec: **CONDUÏU-ME, dolça llum, a través de les tenèbres que m'encerclen, Conduïu-me, Vós, sempre més endavant!** La nit és fosca i sóc lluny de la llar: **Conduïu-me, Vós. Sempre més endavant!** Guardeu els meus passos; no demano pas de veure ara allò que cal veure més enllà: Només un pas plegats ja és prou per a mi. No sempre ha estat d'aquesta manera, i no sempre he pregat **Perquè em conduïu, Vós, sempre més endavant.** M'agradava de triar i veure el meu camí; però ara: **Conduïu-me, Vós, sempre més endavant!** M'agradaven els dies vistosos i, malgrat que em devorava l'ansietat, l'orgull incitava el meu desig: no te'n recordis d'aquells anys. El vostre poder m'ha beneït tan llargament: **Segur que encara sabrà conduir-me sempre més endavant,** Per la plana i per l'aiguamoll, damunt el roquissar abrupte i el torrent, fins que la nit s'hagi anat. I en el matí somriguin aquests rostres d'àngels, que havia tant enyorat i perdut una estona.

ETIQUETES

BENAUANCES REGNE JUSTÍCIA CONFIANÇA POBRES RESTA
